

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ ของจังหวัดขอนแก่น

Factors Affecting the Preparation of the MICE City Strategy of Khon Kaen

ดร.วนิดา บุญโฉม (Dr.Wanita Boonchom)* ดร.ศิริรัตน์ พัฒนไพโรจน์ (Dr.Sirorat Pattanapairoj)^{1**}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ศักยภาพเมือง ระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ (MICE City) ของจังหวัดขอนแก่น โดยใช้การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่มาจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่น ซึ่งสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวแปรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า มีประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่นมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมือง และมีการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านการศึกษาระดับสูง อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ที่แตกต่างกัน และปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ และด้านความมั่นคงและปลอดภัย มีผลต่อการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ABSTRACT

The objective of this research was to study the awareness levels of the city capacity, the readiness levels of MICE city and to find the influencing factors of the readiness of MICE city based on MICE strategy in Khon Kaen province. This study is a survey research. The questionnaire was used as a research instrument to collect the data. The research sample size used in this study was 400 samples, which selected from a population of Khon Kaen municipality using stratified random sampling. The percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA correlation coefficient and multiple regression analysis were used to analyze the data in this research. The results of this study revealed that the population in Khon Kaen municipality has realized the potential of the city at a high level and Khon Kaen province has prepared based on MICE strategy at a high level as well. The difference of demographic characteristics such as education, occupation, and income affected to the level of the readiness of MICE city based on MICE strategy. The factors in the infrastructure, the support of government agencies and private organizations, the stability and security, the sights and attractions of MICE city, and the MICE industry personnel had an impact on the level of readiness based on MICE strategy at 0.01 significance level.

คำสำคัญ: เมืองไมซ์ การรับรู้ การเตรียมความพร้อม

Keywords: MICE city, Awareness, Readiness

¹Correspondent author: siropa@kku.ac.th

* อาจารย์ประจำ สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

** อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

ปัจจุบันการเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการเติบโตกระจายตัวไปยังภาคธุรกิจอื่นๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นมีการกระจายรายได้สู่ธุรกิจการให้บริการ และการจ้างงานที่เพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบ เช่นในรูปแบบของการจัดประชุมกลุ่มบุคคล หรือองค์กร การจัดการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดการประชุมใหญ่ หรือในรูปแบบของการจัดงานแสดงสินค้าและนิทรรศการ เป็นต้น โดยธุรกิจการท่องเที่ยวในรูปแบบที่กล่าวมานั้นจะถูกเรียกว่า ธุรกิจไมซ์ (MICE: Meeting, Incentive, Convention and Exhibition)

นักเดินทางกลุ่มไมซ์ คือนักเดินทางที่มีเป้าหมายการเดินทางทางธุรกิจโดยเฉพาะ และเป็นนักเดินทางที่มีอำนาจในการใช้จ่ายสูงเนื่องจากมีความต้องการสินค้าและบริการที่ดี มีคุณภาพ จึงส่งผลเชิงบวกแก่ธุรกิจหลากหลายธุรกิจ เช่น ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจที่พัก ธุรกิจเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องในทางอ้อม เช่น ธุรกิจโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และธุรกิจธนาคาร เป็นต้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ เนื่องจากเป็นประเทศที่เป็นศูนย์กลางของอาเซียนทั้งในด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีเส้นทางเดินทางที่สามารถเชื่อมต่อไปยังจุดหมายปลายทางทั่วทุกมุมโลกมากกว่า 190 จุดหมายปลายทาง โดยมีสนามบินนานาชาติทั้งหมด 10 แห่ง และสนามบินภายในประเทศอีกกว่า 30 แห่ง ที่สามารถรองรับการเดินทางของนักลงทุนและนักท่องเที่ยวได้มากกว่า 100 ล้านคนต่อปี โดยเฉพาะที่สนามบินสุวรรณภูมิที่มีจำนวนเที่ยวบินมากกว่า 500 เที่ยวบินต่อวัน นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีศูนย์การประชุมและแสดงสินค้าขนาดใหญ่ทั้งหมด 9 แห่ง ตั้งอยู่ในเมืองไมซ์ทั้ง 5 เมืองหลัก ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ พัทยา ภูเก็ต และขอนแก่น โดยมีขนาดพื้นที่รวมมากถึง 222,984 ตารางเมตร ซึ่งสูงที่สุดในภูมิภาคอาเซียน ที่พร้อมเป็นทางเลือกในการจัดกิจกรรมไมซ์ที่หลากหลายให้กับนักเดินทางกลุ่มไมซ์ [1] ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมของนักเดินทางกลุ่มไมซ์ และยังถูกจัดให้เป็นจุดหมายปลายทางไมซ์ยอดนิยมอันดับหนึ่งที่นักเดินทางกลุ่มไมซ์อยากกลับมาจัดกิจกรรมไมซ์ซ้ำอีก เนื่องมาจากปัจจัยที่โดดเด่นในด้านของการให้บริการ การต้อนรับ ความคุ้มค่า และความหลากหลายของอาหารในแต่ละท้องถิ่น [2] ส่งผลให้ประเทศไทยมีการสร้างและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เพื่อรองรับธุรกิจไมซ์มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จังหวัดขอนแก่นเป็นหนึ่งในกลุ่มจังหวัดที่ภาครัฐมีนโยบายผลักดันและพัฒนาให้เป็นมหานครเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาค เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางหลักในด้านการค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการศึกษาของภูมิภาคอีสานตอนบน อีกทั้งยังมีทำเลที่ตั้งเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอีสานและกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง จึงมีความได้เปรียบในด้านการคมนาคมขนส่ง ส่งผลให้จังหวัดขอนแก่นเป็นประตูการค้าของอินโดจีนอีกด้วย ทั้งนี้หากจังหวัดขอนแก่นถูกพัฒนาให้เป็นมหานครเมืองต้นแบบแห่งการประชุมสัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การแสดงสินค้า หรือการจัดนิทรรศการนานาชาติ จะทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดขอนแก่นมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการท่องเที่ยวในเชิงธุรกิจไมซ์จะสามารถสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับประชากรในจังหวัดขอนแก่นมากกว่าการท่องเที่ยวประเภทอื่น จากเหตุผลดังกล่าวจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาธุรกิจไมซ์ในจังหวัดขอนแก่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มธุรกิจการจัดประชุมทั้งในระดับองค์กรและระดับใหญ่ (Meeting and Convention) เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นมีความพร้อมในสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมดังกล่าวมากกว่ากิจกรรมด้านอื่นๆ อย่างไรก็ตาม การที่จังหวัดขอนแก่นจะถูกพัฒนาไปสู่การเป็นมหานครเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสานนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการประเมินระดับการรับรู้ศักยภาพของการเป็นเมืองต้นแบบในการจัดกิจกรรมไมซ์ และ

ระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ ณ ปัจจุบันของจังหวัดขอนแก่น [3-5] ซึ่งระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ในปัจจุบันของจังหวัดขอนแก่นที่ได้จากการประเมินของกลุ่มตัวอย่าง จะถูกนำไปกำหนดเป็นนโยบายในการสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพในการเตรียมความพร้อมสู่การยกระดับให้จังหวัดขอนแก่นก้าวเข้าสู่การเป็นมหานครเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านต่างๆ ของประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่น และตัวแปรหรือปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นมหานครเมืองไมซ์ต้นแบบตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการกำหนดต้นแบบในการพัฒนาเมืองหลักและเมืองรองอื่นๆ ของภูมิภาคอีสานต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ศักยภาพเมือง และระดับการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- 1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพหลัก และรายได้

ปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมือง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความมั่นคงและความปลอดภัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ และด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์

- 2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองส่งผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษาได้แก่ ประชากรในเขตเทศบาลนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 97,284 คน [6] การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง จะใช้สูตรการคำนวณกรณีทราบจำนวนประชากร [7] ซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 398 ตัวอย่าง และงานวิจัยนี้ได้เลือกใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง ในการสุ่มตัวอย่าง ได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยเขตเทศบาลนครขอนแก่น แบ่งออกเป็น 4 เขต ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งจำนวนตัวอย่างจากแต่ละเขต

ตามสัดส่วนของประชากร ซึ่งจะได้จำนวนตัวอย่างจากเขต 1 จำนวน 51 คน เขต 2 จำนวน 115 คน เขต 3 จำนวน 143 คน และเขต 4 จำนวน 91 คน แล้วจึงสุ่มตัวอย่างแต่ละเขตโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย รวม 400 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งคำถามในแบบสอบถามประกอบด้วย คำถามปลายเปิดสำหรับคำถามในส่วนที่ 1-3 และคำถามปลายปิดสำหรับคำถามในส่วนที่ 4 โดยคำถามในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล คำถามในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองในแต่ละด้าน คำถามในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองใหม่ของจังหวัดขอนแก่น และคำถามในส่วนที่ 4 คือ ส่วนที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลผ่านการสร้างขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ และมีการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) โดยพิจารณาเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อคำถาม (IOC : Index of Congruence) อยู่ระหว่าง - 1 ถึง + 1 ร่วมกับการพิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency Method) ของคอนบัก (Cronbach's Alpha Method) ซึ่งค่าที่ได้จะต้องมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ [8] เมื่อทำการทดสอบความเชื่อมั่นพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นรวมของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.95 จึงสามารถสรุปได้ว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความน่าเชื่อถือเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การแปลความหมายของข้อมูล

เนื่องจากคำถามในส่วนที่ 2 และ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีคำตอบให้เลือกตอบ 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งใช้ตัวเลขตั้งแต่ 1 - 5 ในการตอบคำถาม โดยที่ 5 แทนคำตอบว่ามากที่สุด และ 1 แทนคำตอบว่าน้อยที่สุด ทำให้ค่าพิสัยของคำตอบมีค่าเท่ากับ 5 - 1 หรือเท่ากับ 4 ดังนั้นความห่างของเกณฑ์การกำหนดช่วงคะแนนระดับการรับรู้ในแต่ละระดับ จึงมีค่าเท่ากับ 4/5 หรือ 0.80 ซึ่งสามารถกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ย สำหรับการแปลผลระดับข้อมูลที่ได้ดังนี้

หากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 1.00 – 1.80	หมายถึง ระดับ น้อยที่สุด
หากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 1.81 – 2.60	หมายถึง ระดับ น้อย
หากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 2.61 – 3.40	หมายถึง ระดับ ปานกลาง
หากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 3.41 – 4.20	หมายถึง ระดับ มาก
หากคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 4.21 – 5.00	หมายถึง ระดับ มากที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในงานวิจัยนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) จะใช้สำหรับการทดสอบสมมติฐานดังนี้
 - การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ใช้การทดสอบทางสถิติ T-test และ ANOVA หรือ F-test โดยทำการวิเคราะห์แบบรายคู่ด้วยค่า LSD ในการทดสอบสมมติฐาน

- การทดสอบสมมติฐานที่ 2 จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งจะมีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ก่อน ด้วยการตรวจสอบความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัว (Multicollinearity) แล้วจึงทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามด้วยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ที่เหลือเป็นชาย จำนวน 180 คนคิดเป็นร้อยละ 45.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อพิจารณาการจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามอายุ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อพิจารณาการจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามระดับการศึกษาสูงสุดพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 194 คน คิดเป็น ร้อยละ 48.50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด รองลงมาคือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือระดับอนุปริญญา จำนวน คน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน เมื่อพิจารณาการจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามอาชีพพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้าง หรือพนักงานทั่วไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และเมื่อพิจารณาการจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามรายได้พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 10,001 – 20,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 26.80 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 1

ระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองทั้ง 6 ด้านของประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่น

จากการรวบรวมข้อมูลในส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า ประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่นมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้เท่ากับ 3.57 โดยมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์สูงที่สุด ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 3.72 และมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านความมั่นคงและปลอดภัยต่ำที่สุด ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 3.42 ดังแสดงในตารางที่ 2

ระดับการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น

จากการรวบรวมข้อมูลในส่วนที่ 3 ของแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า จังหวัดขอนแก่นมีระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวมที่ได้เท่ากับ 3.71 โดยมีการเตรียมความพร้อมในด้านการส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สูงที่สุด ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 และมีการเตรียมความพร้อมในด้านการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้นำทางด้านธุรกิจไมซ์ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงต่ำที่สุด ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 ดังแสดงในตารางที่ 3

ปัจจัยที่มีผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์

จากการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ด้วยสถิติ T-test และ One-way ANOVA หรือ F-test พบว่าปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกัน มีการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมตาม

ยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ที่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ในขณะที่ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลในด้านอายุที่แตกต่างกัน มีการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ที่ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4

เนื่องจากการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรพยากรณ์ (การรับรู้ศักยภาพเมืองทั้ง 6 ด้าน) ที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม (การเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์) จึงได้มีการวิเคราะห์และตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์แต่ละตัว ว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์อื่นหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในระดับใด หากมีตัวแปรพยากรณ์คู่ใดที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง จะต้องทำการตรวจสอบความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ของตัวแปรคู่่นั้น ด้วยการทดสอบจากค่า VIF (Variance Inflation Factor) หากค่า VIF ที่ได้มีค่ามากกว่า 10 หมายถึง ตัวแปรคู่่นั้นมีความสัมพันธ์ที่เกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วมหรือภาวะร่วมเส้นตรงพหุ [9] ซึ่งจะไม่สามารถนำตัวแปรทั้งสองตัวมาใช้ในการทดสอบสมมติฐานต่อไปได้ เนื่องจากตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ที่ทับซ้อนกัน หรือมีความหมายไปในทิศทางเดียวกัน

จากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรพยากรณ์ดังแสดงในตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรทุกคู่มีความสัมพันธ์ทางบวกหรือมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.405 - 0.709 ซึ่งถือว่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับต่ำ - สูง [10] แต่เมื่อพิจารณาค่า VIF ของตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์แต่ละตัวในตารางที่ 6 พบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 1.635 - 3.034 ซึ่งหมายถึง ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรที่ใช้ในการพยากรณ์แต่ละตัวไม่เกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม จึงสามารถนำตัวแปรทั้งหมดไปใช้ในการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณได้

จากตารางที่ 6 สามารถวิเคราะห์ได้ว่าปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีผลต่อการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น ในขณะที่ปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ และด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ มีผลต่อการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 เมื่อพบว่าตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมาสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริงได้ดังสมการที่ (1) เมื่อ X คือตัวแปรอิสระ และ Y คือตัวแปรตาม

$$\hat{Y} = 0.858 + 0.099X_1 + 0.090X_3 + 0.201X_4 + 0.141X_5 + 0.277X_6 \quad (1)$$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยหรือตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุดคือ ปัจจัยในด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ รองลงมาคือ ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความมั่นคงและปลอดภัยตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลในด้านระดับการศึกษาสูงสุด ด้านอาชีพ และด้านรายได้แตกต่างกัน มีการประเมินการเตรียมความพร้อมการเป็นเมืองไมซ์ที่แตกต่างกัน

ประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่นมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองของจังหวัดขอนแก่นทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์สูงที่สุด และมีระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านความมั่นคงและปลอดภัยต่ำที่สุด และมีการประเมินระดับการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดขอนแก่นได้มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องในการรับนโยบายจากภาครัฐให้พัฒนาจังหวัดขอนแก่นสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสาน โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชนในหลายภาคส่วนร่วมลงทุนอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบขนส่ง การสร้างศูนย์ประชุมขนาดใหญ่ และการพัฒนาบุคลากรเพื่อมาบริหารจัดการร่วมกับสถาบันการศึกษาในจังหวัดขอนแก่น

ปัจจัยที่มีผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ และด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ในขณะที่ปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายถึงปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมือง ที่มีผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่นได้ดังนี้

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่งผลต่อการเตรียมพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [4] กล่าวคือ ความพร้อมของเมืองในการจัดประชุมไมซ์ มีตัวชี้วัดคือ โครงสร้างพื้นฐานของการจัดประชุม และในงานวิจัยของ [12] ได้กล่าวว่าปัจจัยความสำเร็จต่อการเป็นอุตสาหกรรมไมซ์ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคมขนส่ง จำนวนเที่ยวบิน และระบบฐานข้อมูลสำหรับผู้จัดกิจกรรม

ด้านความมั่นคงและปลอดภัย ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบ กล่าวคือหากจังหวัดขอนแก่นมีมาตรฐานด้านความปลอดภัยที่ครอบคลุมทุกส่วนงานในการจัดกิจกรรมไมซ์ จะสามารถทำให้ผู้จัดกิจกรรม ผู้เข้าร่วมกิจกรรม หรือผู้ให้บริการด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมไมซ์ เกิดความมั่นใจในการเลือกจัดกิจกรรมไมซ์ภายในจังหวัดขอนแก่นมากขึ้น [11] และสามารถแสดงให้เห็นถึงการเตรียมพร้อมเข้าสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสานได้

ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [12] กล่าวคือ หน่วยงานรัฐต้องมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมไมซ์ในระดับท้องถิ่นร่วมกับสถาบันการศึกษา โดยให้การสนับสนุนทั้งในด้านนโยบาย ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ จึงจะสามารถพัฒนาเมืองให้มีศักยภาพสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบได้ [13]

ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [4, 14-16] กล่าวคือ การมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สามารถจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวก่อนและหลัง

การร่วมกิจกรรมไมซ์ต่างๆ การมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น มีแหล่งผลิตสินค้าหัตถกรรมที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น มีที่พักเพียงพอและมีมาตรฐาน มีสถานที่ที่พร้อมต่อการรองรับการจัดกิจกรรมไมซ์ทั้งขนาดเล็กและใหญ่ เช่นมีศูนย์ประชุมสำหรับการจัดงานแสดงสินค้า งานนิทรรศการ งานประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ หรืองานท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นตัวสะท้อนถึงความพร้อมสู่การเป็นเมืองไมซ์ของพื้นที่นั้นๆ

ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ ส่งผลต่อการเตรียมพร้อมเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ [17] กล่าวคือ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์มีความต้องการให้ผลตอบรับจากการจัดกิจกรรมไมซ์เป็นที่ยอมรับและมีคุณภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องยกระดับมาตรฐานบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ให้มีความเป็นมืออาชีพ มีความเชี่ยวชาญ มีความน่าเชื่อถือ มีความสามารถทางวิชาการ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความคิดเชิงนวัตกรรม และมีทักษะด้านการบริหารจัดการและการตลาด เพื่อให้สามารถรองรับตลาดแรงงานและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไมซ์ได้ [18]

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถทราบข้อเท็จจริงเชิงลึกของประชากรในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อการเตรียมความพร้อมในการยกระดับจังหวัดขอนแก่นสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสาน และการศึกษาวิจัยนี้เป็นเพียงการประเมินความคิดเห็นจากประชาชนในเขตเทศบาลจังหวัดขอนแก่น ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการประเมินความพร้อมของหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการยกระดับจังหวัดขอนแก่นสู่การเป็นเมืองไมซ์ต้นแบบของภูมิภาคอีสานร่วมด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี ตลอดจนผู้ที่คอยให้คำปรึกษาให้คำแนะนำเพิ่มเติมจนงานวิจัยนี้ผ่านลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. Thailand Convention and Exhibition Bureau, TCEB's 5-Year (2012-2016) Master Plan Report; 2014. Thai.
2. Thailand is the first popular destination of MICE Research. [Internet]. 2018 [updated 2018 May 21; cited 2018 Aug 2]. Available from: <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/802450>
3. Seri W, Wichayanon P. An Approach for Enhancing Thailand's Potential to be a MICE Destination City. MANUTSAT PARITAT: Journal of Humanities. 2017; 39(1): 96-112. Thai.
4. Manat C, Naree W, Chayanon P, Watcharee C. The Readiness to be the Business Meetings City or MICE City of Phuket. Final Report. Prince of Songkla University, 2009. Thai.
5. Dudsadee C, Donruetai K. Khon kaen Mice Industry Development Towards Leading Mice City of Thailand: Journal of Service and Tourism. 2016; 10(1): 15-29. Thai.
6. Khon Kaen Population from Registration Record, Percentage Change and Density by District: 2012 - 2016, National Statistical Office. [Internet]. 2018 [updated 2018 May 21; cited 2018 Aug 1]. Available from: <http://www.kkmuni.go.th/basic-data/society-data/community.pdf>

7. Yamane T, Statistics: An Introductory Analysis. 3rd ed. New York: Harper and Row; 1973. P. 125.
8. Nunnally JC. Psychometric theory. 2nd ed. New York: McGraw-Hill; 1978.
9. Robert MO. A Caution Regarding Rules of Thumb for Variance Inflation Factors. *Quality & Quantity*. 2007; 41: 673-690.
10. Hinkle DE, William W, Stephen GJ. *Applied Statistics for the Behavior Sciences*. 4th ed. New York: Houghton Mifflin College; 1998. P. 118.
11. Thailand Convention and Exhibition Bureau, Khonkaen, a Gateway to Indochina and Southern China. *MICE Journal*. 2013; (3): 4-5. Thai.
12. Theweewan P. Key Success Factors of Meeting, Incentive, Travel, Convention, and Exobition (MICE) Industry in Khonkaen Province. Master's Thesis, Department of Tourism Management, Faculty of Business Administrator and Accountancy, Khon Kaen University, 2006. Thai.
13. Xin J, Thomas B, Weber K. China's second-tier cities as exhibition destinations. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*. 2008; 22(4): 552-568.
14. Cheong SRT. A Comparative Analysis of MICE Destinations between Macau and Singapore. Las Vegas: University of Nevada. 2007.
15. Natthakan R. The Readiness of Ubon Ratchathani to be Developed as a MICE Destination. Master's Thesis, Department of Tourism Management, Faculty of Management and Information Science, Naresuan University, 2006. Thai.
16. Weerayuth S. Potential and Readiness of Chiang Mai for MICE Business. *Journal of Graduate Research*. 2017; 8(1): 199-215. Thai.
17. Woraporn H, Chakrit S, Watit I. Guideline for Development of Workforce in MICE Industry Regarding the Context of Education 4.0. *Dusit Thani College Journal*. 2017; (11) Special Issue: 330-344. Thai.
18. Viroj R. The personnel of the conference center in Bangkok and surrounding areas to support in the MICE industry (MICE). Master's Thesis, Department of Hotel and Tourism Management, Faculty of Management and Information Science, Naresuan University, 2011. Thai.

ตารางที่ 1 ข้อมูลที่ได้จากจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (n = 400)	คิดเป็นร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	180	45.00
หญิง	220	55.00
รวม	400	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	28	7.00
20 – 25 ปี	93	23.30
26 – 30 ปี	72	18.00
31 – 35 ปี	75	18.80
36 – 40 ปี	63	15.80
มากกว่า 40 ปี ขึ้นไป	69	17.30
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	6	1.50
มัธยมต้นหรือเทียบเท่า	23	5.80
มัธยมปลาย/ปวช.หรือเทียบเท่า	44	11.00
ปวศ./อนุปริญญา	86	21.50
ปริญญาตรี	194	48.50
สูงกว่าปริญญาตรี	47	11.80
รวม	400	100.00
4. อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	70	17.50
รับราชการ	93	23.30
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย/เอกชน	101	25.30
ลูกจ้าง/พนักงานทั่วไป	132	33.00
ไม่มีอาชีพ (ว่างงาน)	4	1.00
รวม	400	100.00
5. รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	50	12.50
5,000 – 10,000 บาท	81	20.30
10,001 – 20,000 บาท	107	26.70
20,001 – 30,000 บาท	70	17.50
30,001 – 40,000 บาท	56	14.00
40,000 บาทขึ้นไป	36	9.00
รวม	400	100.00

ตารางที่ 2 ระดับการรับรู้ศักยภาพเมืองทั้ง 6 ด้าน

การรับรู้ศักยภาพเมือง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.66	2.93	มาก
2. ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก	3.69	2.91	มาก
3. ด้านความมั่นคงและปลอดภัย	3.42	2.15	มาก
4. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน	3.50	2.74	มาก
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์	3.72	2.26	มาก
6. ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์	3.46	2.09	มาก
รวม	3.57	2.51	มาก

ตารางที่ 3 ระดับการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์

การเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการเตรียมพร้อม
1. ด้านการผลักดันให้มีการจัดงานไมซ์ในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง	3.74	3.18	มาก
2. ด้านการยกระดับมาตรฐานการบริการสู่ระดับสากล	3.61	3.02	มาก
3. ด้านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	3.61	2.94	มาก
4. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ	4.10	3.00	มาก
5. ด้านการสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อนำไปสู่การเป็นผู้นำด้านธุรกิจไมซ์ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง	3.50	3.12	มาก
รวม	3.71	3.05	มาก

ตารางที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์

ปัจจัยส่วนบุคคล	การประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์ไมซ์		
	t-test	F-test	Sig.
1. เพศ	1.181		0.238
2. อายุ		1.584	0.163
3. ระดับการศึกษา		6.668	0.000**
4. อาชีพ		7.661	0.000**
5. รายได้		12.290	0.000**

**p<0.01, *p<0.05

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองแต่ละด้าน

ปัจจัย	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (X_1)	1	.648**	.470**	.500**	.413**	.405**
ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวก (X_2)	.648**	1	.552**	.583**	.481**	.485**
ด้านความมั่นคงและปลอดภัย (X_3)	.470**	.552**	1	.694**	.398**	.553**
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (X_4)	.500**	.583**	.694**	1	.572**	.709**
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ (X_5)	.413**	.481**	.398**	.572**	1	.550**
ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (X_6)	.405**	.485**	.553**	.709**	.550**	1

**p<0.01, *p<0.05

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยการรับรู้ศักยภาพเมืองที่ส่งผลต่อการประเมินการเตรียมความพร้อมตามยุทธศาสตร์เมืองไมซ์ของจังหวัดขอนแก่น

Model	Unstandardized		Standardized	t	Sig	VIF
	Coefficients		Coefficients			
	B	Std. Error	Beta			
(Constant)	0.858	0.128		6.731	0.000**	
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (X_1)	0.099	0.033	0.116	2.989	0.003**	1.436
ด้านความมั่นคงและปลอดภัย (X_3)	0.090	0.038	0.110	2.381	0.018**	2.036
ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (X_4)	0.201	0.053	0.213	3.764	0.000**	3.034
ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดใจนครแห่งไมซ์ (X_5)	0.141	0.033	0.176	4.254	0.000**	1.635
ด้านบุคลากรในอุตสาหกรรมไมซ์ (X_6)	0.277	0.041	0.326	6.818	0.000**	2.179

R Square = .586, Adjusted R2 = .580, F = 111.311, **p<0.01, *p<0.05